

har bemærket sig, at samtlige de Atlantmagter, der under den anden verdenskrig blev besat af Tyskland: Norge, Belgien, Frankrig, Holland og Luxembourg, har tiltrådt tanken om tyske styrkers deltagelse i fællesforsvaret, samt at Frankrig, der har indbudt til en konference i Paris mellem samtlige europæiske Atlantmagter med observatører fra USA og Canada om etablering af en europæisk hær, har opfordret Vesttyskland til på lige fod med de andre magter at deltage i denne konference.“

Et *mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) har ifølge betænkningen „ikke kunnet tiltræde forslaget og motiverer denne sin stilling dels under henvisning til det radikale venstres principielle standpunkt til Den nordatlantiske Traktat, dels udfra den uoverskuelighed, der præger indholdet i det foreliggende forslag.

Mindretallet ser med stor betænkelighed på, at Danmark tiltræder planerne om at udruste tyske styrker som led i det påtænkte europæiske fællesforsvar. For det første, fordi det tyske folk på nuværende tidspunkt endnu ikke har klaret sig sin egen stilling i denne sag. For det andet, fordi der heller ikke endnu er tilvejebragt klarhed over, under hvilken form en sådan remilitarisering skal finde sted. Og endelig for det tredje, fordi mindretallet ser en fare i selve den omstændighed, at det tyske folkeområde påny udstyres med våben, idet ingen i dag har mindste sikkerhed for de følger af international art, dette kan føre med sig.

Der foreligger efter mindretallets opfattelse ikke fyldestgørende klarhed over konsekvenserne af den beslutning, flertallet her er i færd med at tiltræde. Denne uklarhed er så meget mere alvorlig, som det her drejer sig om en så betydningsfuld overenskomst, at den danske finansminister endog har betegnet den som værende af større rækkevidde end selve Atlantpagten.

Der foreligger således intet om, i hvilket omfang eller i hvilke tilfælde Danmark forpligtes til at deltage med troppestyrker i fremmede lande, ejheller om, hvorvidt fremmede tropper eventuelt i fredstid kan placeres på dansk territorium. I denne forbindelse bør det erindres, at Danmarks beliggenhed gør det i ganske særlig grad betænkeligt at afgive troppekontingenter til tjeneste i udlandet, idet det vanskeligt kan tænkes, at Danmarks situation skulle blive en sådan, at der ikke ville være brug for de styrker, landet evner at udruste, indenfor dets egne grænser.

Endelig gør mindretallet opmærksom på, at der i forslaget intet forefindes om, hvor lang den militære tjenestetid vil blive her i landet, så lidt som om de konsekvenser for landets økono-